

ZAŁĄCZNIK V

Deklaracja z Kigali

w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym (EPA) sprzyjających rozwojowi

Wspólne Zgromadzenie AKP-UE, obradując na posiedzeniu w Kigali (Rwanda) w dniach 19-22 listopada 2007 r.:

I. Preambuła

- A. mając na uwadze, że umowa z Kotonu stanowi, że strony zawrą nowe porozumienia w sprawie handlu, zgodne z wytycznymi WTO, co przy wykorzystaniu dorobku prawnego przyczyni się do stopniowej eliminacji barier w wymianie handlowej między stronami, wzmocnienia współpracy we wszystkich obszarach istotnych dla handlu i rozwoju i poprawy dostępu do rynku,
- B. mając na uwadze, że ustanowienie rynków regionalnych stanowi główny instrument pomyślnego wdrażania umów o partnerstwie gospodarczym, a także mając na uwadze, że integracja regionalna służy za istotną podstawę społecznego i gospodarczego rozwoju państw AKP,
- C. przypominając, że celem współpracy gospodarczej i handlowej AKP-UE jest wspieranie rozwoju i sprzyjanie stopniowemu włączaniu państw AKP do światowej gospodarki,
- D. przypominając, że zgodnie z deklaracją z Kapsztadu głównym celem negocjacji EPA jest wzmocnienie gospodarek państw AKP,
- E. podkreślając, że w deklaracji z Kapsztadu wezwano do ustrukturyzowania negocjacji w otwarty i przejrzysty sposób, przy uwzględnieniu różnic w zakresie zasobów i poziomu rozwoju pomiędzy dwoma stronami prowadzącymi negocjacje,
- F. uznając fakt, że dotychczas, z różnych przyczyn, żadnemu z zespołów negocjacyjnych z krajów AKP nie udało się zakończyć negocjacji nad kompleksową umową o partnerstwie gospodarczym,

II. Proces negocjacji

1. przyjmuje do wiadomości oświadczenia państw AKP, zgodnie z którymi Komisja Europejska wywiera na te kraje presję w zakresie podpisania EPA, co jest sprzeczne z duchem partnerstwa AKP-UE;
2. wzywa Komisję Europejską, aby uznała fakt, że państwa AKP potrzebują więcej czasu na dokonanie kompleksowej oceny skutków proponowanych umów, zważywszy że prawdziwe negocjacje toczą się dopiero od dwóch lat;
3. zauważa z zaniepokojeniem, że Komisja Europejska stwierdziła, iż w przypadku niezawarcia umów począwszy od dnia 1 stycznia 2008 r. na wiele produktów wywożonych z państw AKP nienależących do krajów najsłabiej rozwiniętych zostaną nałożone cła, co stanowić będzie zagrożenie dla dobrobytu i źródeł utrzymania milionów pracowników z państw AKP;
4. przyjmuje do wiadomości niedawną decyzję Komisji Europejskiej dotyczącą przyjęcia dwustopniowego podejścia w celu uniknięcia zakłóceń w wymianie handlowej w odniesieniu do niektórych państw AKP oraz kontynuowania po dniu 31 grudnia 2007 r. negocjacji w sprawie kompleksowych umów o partnerstwie gospodarczym, sprzyjających rozwojowi;
5. podkreśla znaczenie rynków regionalnych i zaznacza, że należy unikać jakichkolwiek podejść „dwustopniowych” lub wszelkich innych inicjatyw, które mogłyby osłabić toczące się procesy integracji regionalnej państw AKP;
6. podkreśla, że Komisja Europejska musi respektować zobowiązania podjęte w umowie z Kotonu, aby zapewnić państwom AKP — również tym nienależącym do grupy krajów najsłabiej rozwiniętych — które nie są w stanie podpisać EPA, nowe ramy handlowe odpowiadające ich obecnej sytuacji i zgodne z art. 37 ust. 6 umowy z Kotonu;
7. wzywa strony do uwzględnienia we wszystkich EPA klauzuli dotyczącej okresowego przeglądu, aby w ten sposób umożliwić ocenę wdrażania tych umów i dokonanie koniecznych dostosowań;

III. Zasady

Ogólne podejście

8. uważa, że wszystkie zawarte umowy, niezależnie od tego, czy są to umowy przejściowe czy pełne umowy o partnerstwie gospodarczym, muszą gwarantować, że sytuacja żadnego kraju nie pogorszy się po wygaśnięciu terminu zamknięcia negocjacji;
9. wzywa do odpowiedniego obniżenia progu przystąpienia dla krajów najsłabiej rozwiniętych, określonego w umowach przejściowych, tak aby był on dostosowany do poziomu rozwoju tych krajów;
10. podkreśla, że proces integracji regionalnej dotyczący regionów objętych umowami o partnerstwie gospodarczym musi stanowić podstawową zasadę tych umów, które ponadto muszą być spójne z zasadą wzmacniania inicjatyw na rzecz integracji regionalnej państw AKP oraz przyczyniać się do tego;

Zwiększenie dostępu do rynku

11. jest zdania, że w stosunku do krajów najsłabiej rozwiniętych, które nie są jeszcze stroną umów przejściowych, inicjatywa „Wszystko oprócz broni” (EBA) nie jest wystarczająca, zatem muszą jej towarzyszyć ulepszone i uproszczone zasady pochodzenia;
12. podkreśla, że uproszczenie zasad pochodzenia stanowi niezbędny warunek oraz że należy wprowadzić niezbędną elastyczność w odniesieniu do wdrażania nowych umów;
13. podkreśla, że Komisja Europejska powinna uwzględnić w umowach odpowiednią asymetrię dotyczącą w szczególności: definicji „praktycznie całego handlu”, produktów sensytywnych, długości okresów przejściowych i tempa liberalizacji w oparciu o standardy rozwoju, klauzul ochronnych i metod rozstrzygania sporów;
14. zauważa, że zawieranie przez Komisję Europejską nowej generacji umów o wolnym handlu może prowadzić do dalszego ograniczania preferencji handlowych, z których korzystają obecnie państwa AKP, oraz że w związku z tym UE powinna uwzględnić ten aspekt i zapewnić odpowiednie wsparcie dla procesu dostosowań, zwiększenia konkurencyjności i dywersyfikacji w państwach AKP;
15. wzywa do zapewnienia państwom AKP odpowiedniego wsparcia finansowego i pomocy technicznej umożliwiającej im spełnienie unijnych przepisów i norm dotyczących przywozu i tym samym odnoszenie pełnych korzyści z lepszego dostępu do rynku;

Kwestia ograniczeń w zakresie podaży

16. wyraża zaniepokojenie w związku z szeregiem przepisów przedłożonych przez Komisję Europejską w dziedzinie usług, konkurencji, własności intelektualnej i zamówień rządowych, ponieważ niektóre regiony AKP nie wyrażają woli uwzględniania tych zagadnień, i apeluje do Komisji Europejskiej o elastyczne podejście do tej kwestii;
17. wyraża ubolewanie w związku z faktem, że opóźnienia w ratyfikacji zmienionej umowy z Kotonu mogą zahamować proces wdrażania 10. Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR), co z kolei może doprowadzić do przyznania zbyt niskich rocznych środków na pomoc w ramach współpracy AKP-UE, zatem wzywa wszystkie strony do zakończenia procesu ratyfikacji w możliwie najkrótszym terminie;
18. podkreśla, że umowa typu „tylko towary” musi zawierać konkretne przepisy dotyczące wsparcia na rzecz handlu, związanego z umową o partnerstwie gospodarczym, wykraczające poza finansowanie w ramach EFR, tak aby możliwe było zbudowanie potencjału w zakresie podaży, a także zajęcie się kwestią oddziaływania liberalizacji handlu w państwach AKP na społeczeństwo;
19. podkreśla ponadto, że przekazanie środków z EFR nie może być związane z faktem podpisania umów o partnerstwie gospodarczym ani od niego uzależnione;

Dywersyfikacja przychodów rządowych

20. wzywa do zwrócenia większej uwagi na stojące przed państwami AKP wyzwanie, jakim jest dywersyfikacja przychodów, mając zwłaszcza na uwadze fakt, że cła przywozowe na praktycznie całą wymianę handlową z UE zostałyby zniesione;
21. z zadowoleniem przyjmuje propozycję ustanowienia regionalnych funduszy w ramach umów o porozumieniu gospodarczym, które obejmowałyby „instrument fiskalnego dostosowania” („Fiscal Adjustment Facility”) finansowany przez Komisję Europejską i państwa członkowskie UE, w celu zapewnienia wsparcia finansowego inicjatywom dywersyfikacji przychodów państw AKP oraz inicjatywom z zakresu sprawiedliwego handlu;

Kwestia skutków wywieranych przez reformę wspólnej polityki rolnej na handel zagraniczny

22. wzywa UE do zagwarantowania pełnej spójności wszelkich reform wspólnej polityki rolnej (WPR) z celami unijnej polityki rozwoju i współpracy z państwami AKP;
23. uważa, że z wcześniejszych reform rolnych (w tym dostosowań w sektorze bananów i rumu, a także z unijnej reformy WPR) należy wyciągnąć wnioski i zastosować je w planowaniu i realizacji środków towarzyszących w sektorze cukru;

Aspekty związane z płcią

24. wyraża ubolewanie w związku z faktem, że do tej pory nie opracowano żadnych pozytywnych środków w celu ochrony oraz wspierania praw kobiet i dziewcząt zgodnie z art. 31 umowy z Kotonu, a w procesie negocjacji umów o partnerstwie gospodarczym nie zajęto się kwestią uwypuklenia znaczenia płci; wzywa w związku z tym Komisję Europejską do prowadzenia podczas negocjacji i po ich zakończeniu systematycznej analizy społecznych skutków umów o partnerstwie gospodarczym dla grup znajdujących się w najbardziej niekorzystnej sytuacji;

Wnioski

25. zgadza się na zorganizowanie nadzoru Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego w zakresie publicznego monitorowania i przeglądu wpływu wdrażania umów o partnerstwie gospodarczym na handel i rozwój, zwiększenia spójności polityki rozwoju oraz projektowania mechanizmów gwarantujących odpowiedzialność i regularne zdawanie sprawozdań z wkładu, jaki umowy o partnerstwie gospodarczym mają w sprawiedliwy i trwały rozwój;
 26. stwierdza, że Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne będzie kontynuować prace, aby zagwarantować, że żadne poszczególne państwo nie znajdzie się z powodu nowych ram handlowych w gorszej sytuacji oraz że nowe rozwiązania w zakresie handlu będą sprzyjać zapewnianiu dobrobytu i trwałego rozwoju we wszystkich państwach AKP.
-